

Hoofdstuk 1: Ik zit op mijn bankje

Het is avond. Ik pak mijn autosleutels en doe de voordeur achter mij dicht. Op naar de plek waar ik het afgelopen jaar al een aantal keer ben geweest. Met ogen vol tranen rij ik naar het water toe, vind in het donker mijn bankje en ga zitten. Hier kan ik uitgebreid en schaamteloos huilen. Alleen. Ik heb een wonderkind, een vent, een lieve broer, een schat van een nichtje, een moepsie en lieve hartsvriendinnen en toch ...ben ik alleen.

Nee, wat heb ik het getroffen, al 9 jaar met een vent die moeite heeft om met emoties om te gaan. Al 9 jaar een vent met kids. Al 9 jaar heb ik mijn hart en thuis voor hun opengezet in de hoop iets moois te kunnen opbouwen. Met de naïeve gedachte dat het mogelijk was een band op te bouwen. Iets van houden van erbij te krijgen of in ieder geval erkenning over wat je allemaal doet en nalaat door deze keuze die je hebt genomen.

Wat ik kreeg was een ex-heks met 9 jaar lang shit, 9 jaar lang shit wat mijn huis binnen drupte. Al 9 jaar praten over shit van ex-heks en alle shit en alle problemen die daardoor ontstaan met kids. Al 9 jaar lang proberen vent te helpen door die shit heen toch een band te behouden met zijn kids. Al 9 jaar bemiddelen en laveren als hij weer eens niet wist hoe hij om moest gaan met de emoties van de kids.

Al 9 jaar lang geen enkel weekend samen, omdat het enige weekend wat hij vrij heeft de kids er zijn. Al 9 jaar lang in dat weekend mijn eigen wensen en belang opzij zetten voor de gelukkige Patchworkfamily, voor zijn band met zijn kids! Al 9 jaar slechts enkele weken vakantie samen gehad omdat de andere vakantiedagen de kids er zijn.

Al 9 jaar lang voor zijn kids zorgen, strijken, wassen, bedden verschoneren. Al 9 jaar lang moeten puzzelen hoe geld te hebben voor eten als ze kwamen. Al 9 jaar balen omdat we niets leuks met hun kunnen doen door gebrek aan centjes. Al 9 jaar op zoek naar gratis uitjes. Al 9 jaar lang vent herinneren aan verjaardagen en vaak cadeautjes namens hem verzinnen en op tijd regelen. Al 9 jaar niet met zijn allen op vakantie naar het buitenland kunnen door gebrek aan die centjes.

Al 9 jaar, op 1x na, geen onvertogen woord over hun moeder gesproken. Al 9 jaar lang een glimlach op mijn gezicht geplakt en mijn tong weggebeten als de bagger, leugens en onwaarheden die ze via hun moeder vernamen via hun mijn thuis binnenstroomde, om hun niet te beschadigen en kwetsen. Al 9 jaar op verzoek van vent niet de waarheid gesproken over wat hun moeder ons heeft aangedaan. Al 9 jaar beseft dat ze niets kunnen doen aan het gif volle beeld wat ze hebben over ons, daar dit hun altijd is gepresenteerd en ze gewoonweg niet beter weten.

Al 9 jaar ben ik van mening dat de kids niet mijn emotionele of financiële verantwoordelijkheid zijn, dat dat is weggelegd voor hun eigen vader en moeder. Al 9 jaar lang geef ik toch een deel van mijn zuurverdiende centjes, buiten mijn wil om, aan hun moeder en aan de opgebouwde schuld van haar en vent, door meineed van haar kant. Want dat is de enige waarheid!

En al 6 jaar lang doet het allemaal extra pijn omdat mijn eigen wonderkind er is en die recht heeft op mijn centjes.

En al ...al die jaren.....ben ik standaard, ondanks alles wat ik doe, door hun moeder als slechte vrouw en als bitch aangewezen en neergezet ...wat ze uiteindelijk natuurlijk logischerwijze ook geloven! Wat moeten ze anders?

Al die shit en negativiteit die standaard mijn thuis probeert binnen te dringen. Het gevoel dat alles op mijn schouders zit, dat ik alles alleen moet regelen, alles alleen moet opvangen....en toch uiteindelijk altijd stank voor dank krijg!

En dat is ook zo, dat is mijn talent, mijn gave. Ik regel en vent leunt daarin op mij. Ik mag de zakelijke spelen, degene die de administratie, de financiën of conflicten via o.a. rechtbanken regelt. Zaken die ik, zoals het hoort, altijd eerst met vent bespreek en vervolgens nadat we samen hebben besloten hoe het aan te pakken, uitrol. Maar hoe makkelijk is het niet om je daarachter te verschuilen. Hoe makkelijk is het niet om dan toch geen erkenning of dankbaarheid te tonen. Hoe makkelijk is het niet om daar achteraf een aanval op te geven. Altijd weer geen erkenning, geen compliment, geen dankjewel. Altijd weer achteraf zeggen hoe ik iets anders had moeten doen. De woorden "Mag ik je een advies geven, doe het zo of zie het zo" komen mijn strot uit. En altijd weer niet begrijpen dat als je dat zegt, je eigenlijk zegt dat iemand iets niet goed doet of heeft gedaan. En als ik aangeef dat ik een ander beeld heb of gedachte en het op mijn eigen wijze ga aanpakken krijg ik de doodoener "Je luistert niet naar wat ik zeg". Wat onzin is want dat doe ik wel, ik weeg af, maar mag mijn eigen idee of visie hebben op zaken die alleen mij aan gaan.

Of nog erger "Je moet het niet zo voelen!" Alsof je je gevoel zo in de sloot kunt gooien en een ander gevoel daarvoor in de plaats kan oppakken? Het waarom kan ik allemaal plaatsen. Het duurde even, maar ik zie het nu. Mijn vent zijn jeugd, zijn opvoeding, zijn beschadigingen. Vent heeft geen idee hoe hij met heftige emoties moet omgaan. Gevoelens worden automatisch in eerste instantie standaard weggesneerd, weggekapt, net alsof ze er niet zijn. Tjakkaboem. En als gevoelens zogenaamd worden geaccepteerd moeten ze natuurlijk qua lading

worden geminimaliseerd. "Ik ben belachelijk. Ik doe dom. Ik ben negatief. Daar heb je haar weer. Leef per dag. Bekijk het toch eens luchtig! Ik word moe van al je zorgen!"

Alsof ik de zorgen en shit zelf creëer en ze niet vanuit de buitenwereld standaard al 9 jaar ongewenst, veelal door sec zijn verleden, op ons af worden gevuld. En het zijn er veel, zoveel, te veel!

Echt het waarom hij zo doet en is kan ik plaatsen, maar het biedt geen steun of troost. In eerste instantie dacht ik dat dit soort reacties juist kwamen door de op ons afgevuurde shit. Maar nu weet ik beter. Zeker na de relatietherapie die slechts een korte verandering bood. Vent is gewoon zo. En 1 ding weet ik nu wel door die therapie....je kunt je vent niet, nooit niet, veranderen! En de enige logische verklaring hiervoor is dat ze van Mars komen! Hoe moet ik hier mee omgaan? Als je alleen maar shit krijgt van de buitenwereld en thuis van de negatieve kant wordt benaderd, wordt de lading shit groter en groter en is er geen balans meer. Je wordt standaard in de positie neergezet om de shit te ruimen. En omdat jij daar staat krijg jij de volle lading over je heen. Kortom je wordt gepositioneerd en ge- of eigenlijk misbruikt als bitch!

Als het allemaal gecompenseerd werd door simpelweg erkenning van alles wat je opvangt en doet. Of het naar de buitenwereld uitdragen dat we vanuit gezamenlijke beslissingen acteren waarbij ik enkel en alleen het voortouw neem. Of met, zoals het in mijn ogen hoort, liefdevolle motiverende steun en attenties of uitingen, zou het gaan. Mijn rug begint te buigen. Na 9 jaar begint mijn oppepgebeuren steeds moeizamer te werken. Ik, de persoon die van al het negatiefs altijd iets positiefs wist te maken. Ik ben alleen. Het lijkt verdomme wel een orkaan die op mijn schouders hangt! En in plaats dat die nou eens de boel extern en intern lekker schoonveegt....!

Het water doet godzijdank wat het altijd voor me heeft gedaan. Het luistert, geeft troost. Al mijn hele leven lang is dit de oplossing. Als ik verder en verder in de knoop raak en voel dat ik naar het diepste eindpunt wegzak, is dit mijn pad omhoog. Het water waar ik nu zit is dichtbij. Maar het liefst had ik naar de zee gereden. In het donker en nog beter en heilzamer, met een woeste krachtige rotstorm! Kei harde reinigende regen die me aan alle kanten mept en in het gezicht slaat. Onweer met mooie knallende donders en bliksemschichten die de hemel oplichten alsof ze mij mijn pad willen aanwijzen. Dan vervolgens met mijn blote voeten in het zand, tenen erin steken voor houvast, me staande houden. Zeiknat regenen. Kijken naar de woestheid, de diepte, de oneindigheid. Daar verdwijnt de rauwheid van de pijn. Daar voel ik altijd uiteindelijk na iedere worsteling in mijn ziel, mijn spirituele ikje om zo te zeggen, en in elke cel van mijn lichaam, dat mijn problemen zo klein en eigenlijk zo overzichtelijk zijn. Dat ik blij mag zijn dat ik leef. Dat ik blij moet zijn met alles wat ik wel heb. Daar vind ik de rust en het handvat om vanuit dat moment en die put weer naar oplossingen te kijken. Naar boven te kijken waar ik heen moet. Want uiteindelijk ga ik altijd door. Ben ik diegene waarvan ze zeggen die vecht zich er altijd weer uit. Ben ik diegene waarvan ze zeggen die kan van al het negatieve iets positiefs maken. Ik weet dat er maar een iemand is die van dit leven een mooi leven kan maken. Ik. En dus weer alleen ik. Maar wat kost het me? Wat heeft het mij gekost? Ooit zei een spiritueel talentje dat ik zoveel meemaak om het allemaal in laatjes te stoppen. Zodat ik, als iemand bij mij komt, voor troost, mij altijd vlekkeloos en zonder moeite in de emotie van een ander kan verplaatsen. Dat ik kan meeleven en kan helpen. Nu twintig jaar verder denk ik "Potjandosie", wat een beroemde uitdrukking van mijn lieve opa is. Ik ben doodmoe van naast mijn eigen shit ook dat van anderen

aan te horen. Waar kan ik mijn shit kwijt? Waar is mijn vuilnisbak?

Vandaar dit boek, ik moet het ergens kwijt en zoek dus die erkenning op deze wijze. Ik ken jullie niet en dus spijt mij het misbruik ...echt! Maar je hebt het vast gekocht of gekregen omdat er een raakpunt is! In dat gevalherkenning zorgt voor erkenning en dus het gevoel dat je absoluut niet de enige bent! Wie weet helpt het je een besluit te nemen of op een andere wijze naar situaties en mensen te kijken....en anders ...je weet wel ..."Shit happens!" en zoek een sloot...dat helpt ook!

Hoofdstuk 2: Adviesje geven

Een goede wijze raad van mij. Als je net bent begonnen aan een relatie met een vent die ofwel in scheiding ligt ofwel er net uit is met kids, lees dit boek dan liever niet! Geloof mij het is zoveel beter hier net als ik aan te beginnen. Met geen idee wat er allemaal op je af komt. Gewoon blanco. Met het geloof, dat jullie houden van er echt voor zal zorgen dat alles, maar dan ook alles, goed komt. Met het geloof dat eerlijkheid, oprechtheid en rechtvaardigheid normale zaken zijn en dat iedere volwassene daar ook voor gaat en naar handelt. Met het geloof dat als je zelf eerlijk en oprecht handelt en hard werkt en positief bent ...alles, zoals mijn oma altijd riep, maar dan ook alles uiteindelijk "Recht" zal komen! Dat jullie het gaan redden door jullie houden van ...zonder grote problems.

Lees eerder een van de geweldige boeken van die beroemde uitermate knappe, financieel en fysieke welbedeelde catwalk tennisvrouw. Boeken die ik ook cadeau kreeg toen ik eindelijk, nadat ik er 25 jaar van gedroomd had, mijn eigen lieve mooiste wonderkind van de wereld in mijn armen mocht houden. Met titels als "Hoe vorm ik een gezin!" of "Hoe word ik moeder". Geweldige boeken vol met idyllische mini probleempjes. Geschikt voor misschien slechts 5% van onze samenleving of in ieder geval die mensen die nog vlak voor hun allereerste scheiding liggen. Droom lekker verder.

Vroeger had ik geroepen wat klinkt dat sarcastisch echter nu noem ik het realiteitsbesef. Iets waarmee je gewoon moet zien te dealen! De rest van ons heeft namelijk te maken met die walgelijk nare scheidingen, met ex-heksen die kids ge- en misbruiken of eigenlijk dus gewoon, zoals ik het zie, emotioneel mishandelen. Met kids die niet van jou zijn, waarvoor je je kostbare hart openstelt in een poging een soort van houden van te creëren...maar die jou

altijd zullen aanwijzen als grote schuldige of bitch en ga zo maar door. Gewoon omdat hun moeder, de ex-heks, hun dat gif verteltelke keer weer....opnieuwen opnieuw...jaar na jaar.....totdat ze doordrenkt zijn....en ze kunnen niet anders dus dan dat uiteindelijk te geloven. Omdat ze daar wonen snap je! Omdat ze denken dat hun moeder zo niet is...omdat ze denken dat hun moeder alleen maar voor hun belangen opkomt vanuit haar houden van.....want ook dat is hun continue ingelepeld immers!

En mark my words een ex-heks is het ergste wat er op de hele wereld rondloopt. Ik had nooit gedacht dat ik dit zou zeggen, maar wat schaam ik mij voor een deel van mijn eigen soort! Via ex-heks kwam ik erachter dat er een gedeelte van ons soort nog in de Middeleeuwen leeft en hele vieze ouderwetse ongeëmancipeerde oertijden tactieken hanteert. Echt waar, ze bestaan nog! En de groepering "Fathers for Justice" is gewoon dus af en toe broodnodig als tegenreactie op dit vreselijk soort vrouw. Hoe erg dat er zo'n groepering moet zijn om gelijkheid tussen moeders en vaders te bewerkstelligen! Ik dacht namelijk dat dit in deze huidige moderne tijd eigenlijk al normaal was. Not dus! De ex-heksen zijn er nog en ze vergiften onze wereld! Ik zal proberen uit te leggen hoe ze denken, hoewel het van een vreemd ander lager niveau is en het even oftewel jaren duurde voor ik begreep hoe dat allemaal in die heksenspinsels kortsluit.

Hoofdstuk 3: De verschillende soorten ex- heksen en keuzes

Het principe van de vrouw die nog in de Middeleeuwen leeft is volgens mij als volgt: Je hebt eerst je ouders die emotioneel en financieel verantwoordelijk voor je zijn, vervolgens roep je dat je volwassen en geëmancipeerd bent en ontdoe je van de ouderlijke bemoeienis.

Dan is het zaak een vent te scoren. In het begin werk je en versterk je de beoogde luchtbel door steeds aan te geven dat je modern en geëmancipeerd wilt zijn en blijven. Vervolgens wordt de tijd rijp voor de ontvangenis van kids. Dan beloof je vent natuurlijk dat er niets zal veranderen. Dit gegeven verander je tijdens de zwangerschap of direct na de geboorte, in ieder geval op het moment suprême dat vent eigenlijk geen kant meer op kan. Op dat moment stap je per direct terug naar de Middeleeuwen.

Je geeft aan dat je er toch graag emotioneel totaal en helemaal voor de kids wilt zijn inclusief de zo gewenste aanrechtfunctie. De eerder geëmancipeerde visie over gelijkheid tussen vader en moeder of hun rol of het takenpakket ...past hier natuurlijk niet bij en je zorgt dat dat snel vergeten wordt. Het laten zien vanuit opvoedkundig aspect dat een vader en moeder gelijk zijn, is opeens niet meer belangrijk. Jij wilt de opvoeding doen en vent wordt aangewezen als de financiële verzorger voor jou en de kids.

In zoverre denk ik hierbij, hoewel ik het middeleeuws en uit de oertijden vind komen, en het dus niet mijn manier is...ok! Ieder zijn heug en ieder zijn meug. Ieder doet het op zijn eigen manier en als vent dit paadje besepte en ook wenste te hanteren en het dus een gezamenlijke keus is, heb ik daarvoor alleen maar groot respect. Maar roep dan please niet bij het wijnen dat je geëmancipeerd bent of je

kind erg modern opvoedt! Roep gewoon zoals het is, dat je voor de ouderwetse manier bent en daarvoor hebt gekozen! Want waar zou je je immers voor schamen?

Een ander soort houdt absoluut niet van vent, veinst het, heeft heel zielig dus eigenlijk geen idee wat houden van betekent en ziet vent slechts als middel om moeder te kunnen worden en de kids als perfecte reden om de rest van hun leven lekker thuis te kunnen zijn.

Of een ietsepietsie andere versie...begint wel met een houden van...maar raakt dat op den duur kwijt...maar blijft dan toch hangen voor sec ...het geld. Dat soort noemen geëmancipeerde moderne vrouwen van nu een "hoer". Immers als je bij een vent bent en af en toe met hem naar bed gaat om hem te behouden voor sec het geld is dat de vertaling die het Nederlands woordenboek geeft! Echter ook hier gaat op dat als vent dit weet en toch desondanks blijft, het niet aan mij is dit te veroordelen en ik respect heb voor deze gezamenlijke keus. En ik kan mij voorstellen dat je bij deze door beiden geaccepteerde situatie niet uit volle borst dit aan een ieder promoot op een partijtje bij de bitterballen! Mijn idee hierover is dan ook, zeg liever niets!

Vervolgens kan het dus zo zijn dat het houden van of het niet houden van gewoon op is of niet meer werkt en dat je besluit uit elkaar te gaan. Bij het niet houden van heeft vent het geldelijk misbruik misschien beseft en toch besloten dat hij het niet ambieert om als bank of geldkoe te functioneren. Of spreek je dan van een geldstier? Bij het houden van kan het simpelweg gewoon op zijn geraakt. Hier kunnen natuurlijk allerlei oorzaken voor zijn, maar het feit blijft ...weg is weg. En of je beseft en accepteert dit gewoon, of het leven heeft de neiging allerlei situaties te presenteren waardoor het alsnog duidelijk aan je wordt gemaakt. Denk aan de bekende issues zoals sleur of vreemdgaan. Velen draaien het dan

om. Door de sleur of het vreemdgaan, gaan wij uit elkaar. Kortom het gevolg is opeens de oorzaak geworden. Dat is natuurlijk veel makkelijker dan naar jezelf en eigen aandeel te kijken. Want jeminnee wat moet je als je beseft dat je een eigen aandeel of verantwoordelijkheid hierin had? We leven immers liever in een wereld van "Gooi maar over de heg, wijs naar iemand anders, dan ben ik het kwijt en hoef ik niets!"

Maar bon, jullie gaan uit elkaar. En ook dat kun je weer van twee kanten benaderen. Want niets is simpel in het leven. Ofwel je wijst standaard en dus zeer gemakkelijk altijd naar de ander als hoofdschuldige, of je beseft dat waar er twee kijken er twee schuld hebben. Als je dan van schuld wil spreken! Want ik zou dan denken: "Top, dat ik jaren je houden van heb ontvangen en jee wat een pech dat het op is en stopt." En bij kids zou ik denken: "Top dat je mij al die jaren de ruimte gaf en dus luxe om thuis van de kids te kunnen genieten en jee het is tijd om zelf weer het heft in eigen handen te nemen en verantwoordelijkheid over mezelf te dragen." Ik vind het namelijk nogal zondetijd om jaren met iets bezig te zijn wat je achteraf toch niet kunt veranderen en hou van positiviteit. Oftewel het heeft geen nut de koe in zijn gat te kijken en stap snel over de shit want het leven is te kort om te blijven hangen!

En dan ben je dus ex. En daar het leven dus bol staat met keuzes nemen kun je hier ook weer kiezen: "Ben ik een ex of een ex-heks?" De ex neemt dus verantwoordelijkheid over haar eigen leven en wil slechts samen emotioneel en financieel verantwoordelijk zijn voor de kids. Zij is volwassen, modern en geëmancipeerd en leeft dus duidelijk in de huidige moderne tijd! Dit is het vrouwvolk wat wel degelijk qua levensstijl gelijk is aan het manvolk.

Hoofdstuk 4: De keuze tot ex-heks

De ex-heks ziet alles anders! Zij veinst geëmancipeerd te zijn maar wil en doet er alles aan om vent de rest van haar leven financieel voor haar plus de kids te laten zorgen of zoals zij dat zelf het liefst noemen "bloeden". Een soort van vieze nare zwarte Gothic-tic. Zij speelt het zielig alleen achtergelaten "slechts" vrouwtje. Zij wijst hem of zijn eventuele nieuwe partner standaard aan als de slechten of schuldigen. Iets wat ze zelfs het allerliefste doet in bijzijn van de kids. Zij ontwikkelt een lichaam en geest vol wraak, wrok en gif ... om vooral niet naar haar zelf te hoeven kijken of zelf verantwoordelijkheid over situaties in haar leven te nemen. En als zij wil straffen en haar kids hiervoor moet ge- en misbruiken interesseert haar het welzijn van de kids opeens geen ene moeder of sikkepit meer. Het is namelijk de bedoeling dat de band van vent en nieuwe partner met de kids ten volle beschadigd wordt. Dit zodat de kids haar als liefste, beste en zieligste vrouwtje zien en zodat ze haar het meest gaan steunen.

Vent mag dan ook absoluut niet meepraten over de opvoeding van zijn kids.....hij staat sec onder het bord "Mag ik ff vangen want dat is je straf, en voor de rest bek houden!" En logischerwijze is natuurlijk zijn nieuwe partner altijd de oorzaak van alles en dus de overall bitch! Als je erover nadenkt, is het psychologisch gezien eigenlijk een mini meesterzet van het allersimpelste heksenspinselbreintje ooit.....want stel dat vent bij je terug komt. Door sec de nieuwe partner aan te wijzen als bitch kan dat namelijk! Dan kun je ook een herstart doen...want het was iemand anders zijn schuld, niet die van jullie! Eigenlijk dus een soort van open deurtje! Wat ook weer veel zegt....want ondanks het feit dat ze ex-vent betitelen als klootzak willen ze hem uiteindelijk dus gewoon terug. Eigenlijk helpt dit inzicht ons wellicht...gos...het is eigenlijk vanuit die paar heksencelletjes die ze dan bovenin hebben